

به نام خدا

دوران کودکی، دوران طلایی و سرنوشت ساز پی‌ریزی بنای اندیشه و ساختار وجودی انسان است و کودک از همان ابتدای شناخت محیط پیرامون به طور غریزی، ناخودآگاه و خودآگاه، در تلاش و تکاپو برای استحکام بخشیدن به این بن و ریشه است. میل به شناخت و طرح سؤالات بی پایان کودکان، خود بیان‌گر این است که آن‌ها قدم در راه عقلانیت، تفکر و جستجوگری گذاشته‌اند و در پی یافتن روزه‌ای هستند تا چشم اندازی به فضای بیکران اخلاق و انسانیت بگشایند. لذا دستیابی و ارائه‌ی پاسخ شایسته به سؤالات کودکان از حساسیت و ظرافت‌های خاص خود برخوردار است. از این رو پژوهشکده سلامت روانی- اجتماعی که کودکان را مستعد فلسفه‌ورزی می‌داند و بر این نظر است که می‌توان و باید با برنامه‌ای دقیق و تربیت و آموزش متخصصان ورزیده کودکان را با مفاهیم و موضوعات فلسفی آشنا کرد، اقدام به برگزاری دوره‌هایی برای تربیت مدرس برای آموزش فلسفه برای کودکان نموده است. در این راستا و برای چنین هدفی، کارگاه آموزش فلسفه به کودکان در تاریخ ۹۵/۱۲/۱۹ توسط پژوهشکده سلامت روانی- اجتماعی با تدریس جناب آقای دکتر بهبود یاریقلی استادیار گروه علوم تربیتی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان و با شرکت دانشجویان تحصیلات تکمیلی رشته‌های روانشناسی و علوم تربیتی برگزار شد.

در این کارگاه، ابتدا به بررسی مفاهیم کودک در ادوار تاریخی مختلف پرداخته شد سپس تعاریف مختلفی از فلسفه ارائه شد. تعریف و ضرورت P4C (آموزش فلسفه به کودکان) از موارد مورد بحث در این کارگاه بود. از محورهای مهم دیگر ارائه شده در این کارگاه می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

- ویژگی‌های مربی آموزش فلسفه به کودکان
- تعریف اجتماع پژوهشی
- اهمیت داستان و ویژگی‌های داستان مناسب برای استفاده در آموزش فلسفه به کودکان
- معرفی کتاب‌های داستان مناسب
- قوانین کلاس درس آموزش فلسفه به کودکان
- ساختار یک جلسه فلسفه برای کودک
- بیان تفاوت‌های آموزش فلسفه به کودکان با آموزش‌های به ظاهر مشابه
- تمرین عملی آموزش فلسفه به کودکان به روش اجتماع پژوهشی
- در پایان نیز شرکت کنندگان به بیان سئوالات خود در اجرای آموزش فلسفه به کودکان و هم-چنین ارائه نتیجه‌گیری و جمع‌بندی پرداختند.